De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig - Nummer Twee

De Verenigde Staten, de Patriot Act en de weg naar profetische vervulling

Jeff Pippenger
2024-09-19

Wij beëindigden het vorige artikel met de zin waarin stond: „In 2001 sprak de regering van de Verenigde Staten de Patriot Act tot wet."

> "Er zijn velen, zelfs onder hen die betrokken zijn bij deze beweging tot handhaving van de zondag, die blind zijn voor de gevolgen die op deze stap zullen volgen. Zij zien niet dat zij zich rechtstreeks keren tegen de godsdienstvrijheid. Er zijn velen die nooit de aanspraken van de bijbelse sabbat hebben begrepen, noch de valse grondslag waarop de zondagsinstelling berust. Iedere beweging ten gunste van godsdienstige wetgeving is in werkelijkheid een daad van toegeving aan het pausdom, dat gedurende zo vele eeuwen onophoudelijk strijd heeft gevoerd tegen de vrijheid van geweten. De zondagsviering dankt haar bestaan als zogenaamd christelijke instelling aan 'het geheimenis der ongerechtigheid'; en de handhaving ervan zal feitelijk een erkenning zijn van de beginselen die de eigenlijke hoeksteen van het rooms-katholicisme vormen. Wanneer ons land de beginselen van zijn regering zó zal verloochenen dat het een zondagswet uitvaardigt, zal het protestantisme in deze daad de hand reiken aan het pausdom; het zal niets anders zijn dan leven schenken aan de tirannie die lange tijd met gretigheid haar gelegenheid heeft afgewacht om opnieuw uit te breken in actief despotisme." Testimonies, deel 5, 711.

1888 was een voorafbeelding van 2001, en het was toen dat de Blair Bill werd ingediend; hoewel het feit dat deze niet werd aangenomen, verhinderde dat zij profetisch sprak. Zij werd het teken van 66 n.Chr., een belegering die werd ingezet en vervolgens op geheimzinnige wijze werd teruggetrokken. Wanneer begrepen wordt dat er twee beproevingsperioden van het beeld van het beest zijn, en dat de tweede periode begint met de zondagswet in de Verenigde Staten, voorafgeschaduwd door het jaar 321, en dat de periode eindigt wanneer de wereldwijde zondagswet, voorafgeschaduwd door 538, volledig wordt gehandhaafd, dan eist dit profetisch dat ook het begin van de eerste beproevingsperiode van het beeld van het beest aanvangt met een of andere vorm van voorafschaduwing waarin over een zondagswet wordt gesproken. In 1888 was de Blair Bill een poging om een nationale zondagswet af te dwingen, en 1888 markeert het moment waarop de engel van Openbaring achttien neerdaalt en de aarde verlicht met zijn heerlijkheid.

De Patriot Act is de voorafbeelding van een zondagswet die in de Verenigde Staten de beproevingstijd van het beeld van het beest aanvangt. De Verenigde Staten spreken als een draak ter vervulling van Openbaring hoofdstuk dertien, vers elf, wanneer het de zondagswet handhaaft. Wanneer het die wet handhaaft, zal het spreken als een draak, en die zondagswet maakt duidelijk dat het beeld van het beest in de Verenigde Staten volledig gevormd is. Op dat moment hebben de Verenigde Staten de maat van hun genadetijd volgemaakt, en nationale afval wordt gevolgd door

nationale ondergang. Op dat moment houden de Verenigde Staten op het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie te zijn, wanneer de drievoudige vereniging tot stand is gebracht.

Alfa en Omega stelt het einde altijd voor met het begin, en aan het begin van de Verenigde Staten waren er drie momenten waarop de Verenigde Staten profetisch spraken, die het begin markeerden van de Verenigde Staten als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie. De Onafhankelijkheidsverklaring van 1776, gevolgd door de Grondwet van 1789 en vervolgens de Alien and Sedition Acts van 1798, duiden de eerste drie keren aan waarop de Verenigde Staten profetisch spraken. Elk van die drie publicaties vertegenwoordigde het spreken van de Verenigde Staten. Die drie stappen leidden tot 1798, het begin van de heerschappij van de Verenigde Staten als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie. Diezelfde drie wegmarkeringen aan het begin van de Verenigde Staten vertegenwoordigen drie wegmarkeringen die leiden tot het einde van de heerschappij van de Verenigde Staten als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie.

De Patriot Act is de eerste van drie momenten waarop de Verenigde Staten spreekt terwijl het tot zijn voltooiing komt als het zesde koninkrijk. Het derde spreken, dat het einde van het zesde koninkrijk identificeert, is de zondagswet. Midden in die geschiedenis werden de Pelosi-processen van 6 januari, die in 2022 begonnen, in gang gezet. De processen vormden een rechtstreekse verwerping van de rechten die in de Grondwet zijn verankerd, omdat zij van politieke aard waren, en de lawfare was niet louter een verdichting van feiten, maar was in werkelijkheid een rechtstreekse aanval op het „procedurele" en het „materiële" recht zoals dat in de Grondwet wordt aangeduid.

De Patriot Act van 2001 was een rechtstreekse aanval op de "Due Process Clause", die voorkomt in zowel het Vijfde Amendement als het Veertiende Amendement van de Grondwet van de Verenigde Staten. Deze bepalen dat niemand van leven, vrijheid of eigendom mag worden beroofd zonder behoorlijke rechtsgang. Dat was 2001, en in 2022 was de aanval op de Grondwet gericht op zowel "procedural due process" als "substantive due process." Het woord "repudiate" betekent ontkennen, en zuster White geeft aan dat bij de zondagswet in de Verenigde Staten elk beginsel van de Grondwet zal worden verworpen.

> "Door het decreet dat de instelling van het pausdom afdwingt in overtreding van de wet van God, zal onze natie zich volledig losmaken van de gerechtigheid. Wanneer het protestantisme haar hand zal uitstrekken over de kloof om de hand van de Roomse macht te grijpen, wanneer het over de afgrond zal reiken om de handen ineen te slaan met het spiritisme, wanneer ons land onder de invloed van deze drievoudige verbintenis elk beginsel van zijn Grondwet als protestantse en republikeinse regering zal verwerpen en voorzieningen zal treffen voor de verbreiding van pauselijke onwaarheden en dwalingen, dan mogen wij weten dat de tijd is gekomen voor Satans wonderbaarlijke werking en dat het einde nabij is.
>
> „Zoals de nadering van de Romeinse legers voor de discipelen een teken was van de naderende verwoesting van Jeruzalem, zo kan deze afval voor ons een teken zijn dat de grens van Gods lankmoedigheid is bereikt, dat de maat van de ongerechtigheid van ons volk vol is, en dat de engel van barmhartigheid op het punt staat haar vlucht te nemen om nooit terug te keren. Gods volk zal dan worden gestort in die taferelen van verdrukking en benauwdheid die de profeten

> hebben beschreven als de tijd van Jakobs benauwdheid. De kreten van de getrouwen, de vervolgden, stijgen op ten hemel. En zoals het bloed van Abel vanaf de aardbodem riep, zo zijn er ook stemmen die tot God roepen vanuit de graven der martelaren, vanuit de grafkamers van de zee, vanuit bergspelonken, vanuit kloostergewelven: 'Hoe lang, o Heere, heilig en waarachtig, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?'"
>
> „De Heer verricht Zijn werk. De gehele hemel is in beroering. De Rechter van de ganse aarde zal spoedig opstaan en Zijn geschonden gezag handhaven. Het teken van verlossing zal worden aangebracht op de mannen die Gods geboden onderhouden, die Zijn wet eerbiedigen, en die het merkteken van het beest of van zijn beeld weigeren.
>
> 'God heeft geopenbaard wat er in de laatste dagen zal plaatsvinden, opdat Zijn volk voorbereid moge zijn om stand te houden tegen de storm van tegenstand en toorn. Zij die gewaarschuwd zijn voor de gebeurtenissen die vóór hen liggen, behoren niet in kalme verwachting van de komende storm neer te zitten en zich ermee te troosten dat de Heer Zijn getrouwen zal beschutten in de dag der benauwdheid. Wij moeten zijn als mensen die op hun Heer wachten, niet in werkeloze afwachting, maar in ernstige arbeid, met onwankelbaar geloof. Het is nu niet de tijd om toe te laten dat onze gedachten geheel in beslag worden genomen door zaken van ondergeschikt belang. Terwijl de mensen slapen, is Satan actief bezig de zaken zó te regelen dat het volk des Heren geen barmhartigheid of gerechtigheid zal ondervinden. De zondagsbeweging baant zich thans in de duisternis een weg. De leiders verbergen de werkelijke kwestie, en velen die zich bij de beweging aansluiten, zien zelf niet waarheen de onderstroom zich beweegt. Haar belijdenissen zijn mild en schijnbaar christelijk, maar wanneer zij zal spreken, zal zij de geest van de draak openbaren. Het is onze plicht alles te doen wat in ons vermogen ligt om het dreigende gevaar af te wenden. Wij moeten trachten vooroordeel te ontwapenen door onszelf in het juiste licht vóór het volk te plaatsen. Wij moeten hun de werkelijke vraag die in geding is voorhouden en zodoende het krachtigste protest inbrengen tegen maatregelen om de gewetensvrijheid te beperken. Wij behoren de Schriften te onderzoeken en in staat te zijn rekenschap te geven van de reden van ons geloof. De profeet zegt: "De goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen der goddelozen zal het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan."' Testimonies, deel 5, 451, 452.

Zuster White brengt de zondagswet in verband met verschillende bakens van de laatste dagen, en door dit te doen openbaren haar woorden „wat er in de laatste dagen zal plaatsvinden, opdat Zijn volk voorbereid moge zijn stand te houden tegen de storm van tegenstand en gramschap." Daarom dienen de bakens die zij in deze passage met elkaar in verband brengt, zorgvuldig te worden onderzocht. Ik stel voor dat het referentiepunt de profetische lijn is die zich richt op de Grondwet van de Verenigde Staten, tezamen met het „spreken" van de natie als een onderling verbonden symbool.

Daarmee bedoel ik dat de Blair Bill in 1888, de Patriot Act in 2001 en de politieke vervolgingen die vanaf 2022 door de Democraten en globalistische Republikeinen werden uitgevoerd, elk een rechtstreekse ontkenning vormden van twee wezenlijke elementen van de Grondwet. 1888 staat voor de handhaving van de zondagsverering, en vervolgens, in 2001, voor de overgang van het Engelse recht naar het Romeinse recht. In 2022 werden het "materiële" en het "procesrecht"

aangevallen.

Het materiële recht bepaalt de rechten en verplichtingen van individuen en organisaties, terwijl het formele recht de procedure uiteenzet voor de beslechting van geschillen en de handhaving van de rechten en verplichtingen van individuen en organisaties. Het recht bepaalt welk gedrag rechtmatig of onrechtmatig is en stelt de straffen daarop vast. Het materiële recht bestrijkt vele rechtsgebieden, waaronder het strafrecht, burgerlijk recht en contractenrecht.

Het strafrecht is een uitmuntend voorbeeld van materieel recht. Het strafrecht bepaalt welke handelingen als strafbaar worden beschouwd en welke straffen op die misdrijven staan. Het civiele recht daarentegen regelt geschillen tussen personen en organisaties, zoals contractbreuk, letselschade of eigendomsgeschillen.

Het materiële recht is doorgaans neergelegd in statuten, verordeningen en jurisprudentie. Statuten zijn wetten die door wetgevende organen worden aangenomen, zoals nationale parlementen of staatswetgevers, en verordeningen zijn regels en procedures die door bestuursorganen worden vastgesteld. Jurisprudentie is het recht dat rechters vormen door hun interpretatie van statuten, verordeningen en de Grondwet.

Procesrecht verwijst naar de regels die het juridische proces beheersen. Het zet uiteen hoe zaken zich door het rechtssysteem bewegen, vanaf de eerste indiening van een klacht tot aan de definitieve afdoening. Het procesrecht bestrijkt verschillende rechtsgebieden, waaronder civiele, strafrechtelijke en bestuursrechtelijke procedures. Het doel van het procesrecht is te waarborgen dat het juridische proces eerlijk en doeltreffend verloopt. Het biedt een kader voor de beslechting van geschillen en zorgt ervoor dat iedereen die bij het juridische proces betrokken is, met inbegrip van rechters, advocaten en procespartijen, weet wat er van hen wordt verwacht.

Materieel recht en procesrecht zijn bedoeld om samen te werken teneinde te waarborgen dat recht wordt gedaan. Het materiële recht omschrijft de rechten en verplichtingen van individuen en organisaties, terwijl het procesrecht de procedure uiteenzet voor het beslechten van geschillen en het handhaven van die rechten en verplichtingen. Met andere woorden, het materiële recht bepaalt welk gedrag rechtmatig of onrechtmatig is en welke gevolgen onrechtmatig gedrag heeft, terwijl het procesrecht uiteenzet hoe die rechtskwesties worden beslecht.

In 2001 schafte de Patriot Act het recht op habeas corpus af. “Habeas corpus” is een Latijnse term die wordt vertaald als “gij zult het lichaam hebben”. Zij verwijst naar een rechtsbeginsel dat individuen beschermt tegen onwettige detentie door te vereisen dat een rechtbank de rechtmatigheid van iemands gevangenschap onderzoekt. Habeas corpus is een fundamenteel recht in vele rechtsstelsels, in het bijzonder die welke door het Engelse common law zijn beïnvloed. Het waarborgt dat iemand niet zonder rechtmatige grond in hechtenis kan worden gehouden en stelt hem in staat de wettigheid van zijn detentie voor een rechter aan te vechten.

Een “Due Process Clause” komt zowel voor in het Vijfde Amendement als in het Veertiende Amendement van de Grondwet van de Verenigde Staten. Deze bepalen dat niemand van leven, vrijheid of eigendom mag worden beroofd zonder een behoorlijke rechtsgang. De rechtbanken

hebben twee takken van de due-process-doctrine ontwikkeld: procedurele due process en materiële due process. In 2001 werd met de Patriot Act habeas corpus als recht afgeschaft, en werd het Engelse recht vervangen door het Romeinse recht. Het Engelse recht bepaalt dat een persoon als onschuldig wordt beschouwd totdat zijn schuld is bewezen, en het Romeinse recht stelt dat een persoon als schuldig wordt beschouwd totdat zijn onschuld is bewezen. In de Pelosi-processen van 2022 werden zowel de procedurele als de materiële due process met voeten getreden. Zowel het materiële recht als het procesrecht werden in de Pelosi-processen toegepast op exact de tegenovergestelde wijze van hun beoogde constitutionele doel.

Het onderscheid tussen materiële due process en procedurele due process ligt in de verschillende aspecten van wet en rechten die elk begrip beschermt binnen het kader van de Amerikaanse Grondwet, in het bijzonder krachtens de Due Process Clauses van het Vijfde en Veertiende Amendement.

Materieel behoorlijk proces betreft de fundamentele rechten en vrijheden waarop de overheid geen inbreuk mag maken, ongeacht de gevolgde procedure. Het beschermt bepaalde rechten tegen overheidsinmenging, zelfs indien de juiste procedures zijn nageleefd. Materieel behoorlijk proces omvat rechten die als fundamenteel worden aangemerkt, zoals het recht op privacy, het recht om te huwen en het recht om zijn of haar kinderen op te voeden. Deze rechten zijn beschermd tegen overheidsinmenging, tenzij er sprake is van een dwingend staatsbelang. Het dient als een begrenzing van de macht van de overheid en waarborgt dat wetten en voorschriften geen schending vormen van fundamentele vrijheden.

Procedurele rechtsbescherming betreft de procedures die de overheid moet volgen voordat zij een individu van leven, vrijheid of eigendom berooft. Zij waarborgt dat individuen door middel van behoorlijke rechtsprocessen een eerlijke en onpartijdige behandeling ontvangen. Procedurele rechtsbescherming vereist dat de overheid bepaalde stappen of procedures volgt, zoals het geven van kennisgeving, een eerlijke behandeling ter zitting en de gelegenheid om te worden gehoord, alvorens iemand van zijn rechten te beroven. Zij legt de nadruk op de wijze waarop wetten worden gehandhaafd en waarborgt dat de overheid op een rechtvaardige en billijke wijze handelt.

De juridische oorlogvoering die aan het licht is gekomen sinds de Pelosi-processen begonnen, vormt een ontkenning van zowel materiële als procedurele rechtswaarborgen. De fundamentele rechten van Amerikaanse burgers werden openlijk en met succes ontzegd. De valsevlagoperaties en de openlijke corruptie van de federale agentschappen van de Verenigde Staten zijn geregeld blootgelegd, zelfs al vóór het begin van de Pelosi-processen, maar de juridische procedures die sinds het begin van de Pelosi-processen door de globalisten van beide partijen zijn aangewend, vormen een duidelijke illustratie van de vernietiging van de procedurele rechtswaarborgen.

Eerder in het artikel lazen wij: „Elke beweging ten gunste van godsdienstige wetgeving is in werkelijkheid een daad van toegeeflijkheid jegens het pausdom, dat gedurende zovele eeuwen onophoudelijk oorlog heeft gevoerd tegen de vrijheid van geweten. De zondagsviering dankt haar bestaan als een zogenaamd christelijke instelling aan ‘de verborgenheid der ongerechtigheid’; en de afdwinging ervan zal een feitelijke erkenning zijn van de beginselen die de eigenlijke hoeksteen

van het rooms-katholicisme vormen. Wanneer ons land de beginselen van zijn regering zó verloochent dat het een zondagwet uitvaardigt, zal het protestantisme door deze daad de hand reiken aan het pausdom; het zal niets anders zijn dan leven geven aan de tyrannie die reeds lang gretig haar kans heeft afgewacht om opnieuw in actieve despotie los te barsten."

In de historische lijn die kan worden weergegeven met de Grondwet van de Verenigde Staten, zijn er drie specifieke wegmarkeringen die in zowel het begin als het einde van de Verenigde Staten een bepaald element van de Grondwet vertegenwoordigen. Elk van die drie wegmarkeringen zijn politieke handelingen en symboliseren daarom het spreken van de Verenigde Staten. De derde van die drie wegmarkeringen aan het begin, die 1798 markeerde, was de Alien and Sedition Acts, en de derde van die wegmarkeringen aan het einde is wanneer de Verenigde Staten een zondagswet afdwingen en spreken als een draak, ter vervulling van Openbaring hoofdstuk dertien, vers elf.

De profetische geschiedenis van de Verenigde Staten begint wanneer het, voorgesteld door de aarde, zijn mond opende en de vloed van de vervolging door de draak verzwolg.

> En de slang wierp uit zijn mond water als een vloed achter de vrouw aan, opdat hij haar door de vloed zou doen wegvoeren. En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond en verzwolg de vloed die de draak uit zijn mond had geworpen. Openbaring 12:15, 16.

In 1776 verzwolg het beest dat uit de aarde zou opkomen en uiteindelijk in 1798 het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie zou worden, de vloed van vervolging tegen Gods volk door een natie te vestigen met een Grondwet die protesteerde tegen de tirannen van het Europese koningschap en de tirannen van de pauselijke kerk.

De Onafhankelijkheidsverklaring van 1776 was een voorafschaduwing van de Patriot Act van 2001. De Grondwet van 1789 was een voorafschaduwing van de Pelosi-processen die in 2022 begonnen. De Vreemdelingen- en Opruiingswetten van 1798 waren een voorafschaduwing van de zondagswet in de Verenigde Staten.

De onafhankelijkheidsverklaring door de Amerikaanse patriotten in 1776 stond voor de aankondiging van het verlies van onafhankelijkheid met de Patriot Act van 2001. De Grondwet van 1789 stond voor de Pelosi-processen die in 2022 begonnen. De Alien and Sedition Acts staan voor de zondagswet. De geschiedenis van de verwerping van elk beginsel van de Grondwet staat voor een geleidelijke ondermijning van de Grondwet die uitloopt op de zondagswet.

Deze lijnen stemmen alle overeen in de verborgen geschiedenis van vers veertig van Daniël hoofdstuk elf. In dit artikel hebben wij vier alinea's aangehaald uit Testimonies, deel 5, 451, 452.

Wij zullen die alinea's in het volgende artikel nader bezien.